

Jagdpanzer IV

En lille historie om to Jagdpanzer IV modeller

Da jeg så på mine StuG III for at vurdere dem i forhold til min ny erhvervede StuH 42 (Om den kan læses mere, stødte jeg på mine to JgPz IV modeller. Denne artikel handler mest om historien, som inspirerede mig til at lade modellerne indgå i mine tyske krigsspilsenheder.

Jeg overtog i sin tid modellerne fra en tidligere krigsspiller. De var oprindeligt udrustet med en lang kanon (L/70). Jeg syntes, at de virkede for sårbare under spil og så fyldte de alt for meget. Jeg erstattede derfor kanonrørene med den kortere L/48 udgave og straks blev de meget mere handy.

Jagdpanzer 202.

De to JgPz IV indgår i mine enheder fra 9. SS-Panzerdivision og repræsenterer 2. Batteri fra SS-Panzerjäger-Abteilung 9. Derfor er det første ciffer i nummeret 2.

Præcis hvilken type - lang eller kort kanon - der indgik i afdelingen, ved jeg ikke. Men at dømme efter et billede i Kilde 1, så var den i hvert fald fra starten udrustet med L/48 udgaven.

202 er næstkommanderendes køretøj (der var ikke flere ettaller, så chefvognen var udelukket) og 244 viser et af de andre køretøjer i batteriet.

Jagdpanzer 244.

Ud fra nummeret, så er det 4. delings 4. køretøj - lidt af en tilsnigelse, når der kun var tre delinger (å 4 køretøjer) og to i batteriets stab.

Årsagen hertil er sandsynligvis mangel på overførbilleder tilbage i slutningen af 1980'erne, da jeg samlede og malede panserjagerne.

Bemaling

Jeg anvendte samme metode som nævnt i artiklen "SdKfz 251 serien".

SS-Panzerjäger-Abteilung 9

9. SS-Panzerdivision overflyttedes fra Østfronten til Normandiet, hvor den er klar 27. juni 1944.

Panserjagerafdelingen var på dette tidspunkt under opstilling i Mielau i Østpreussen; flere af divisionens enheder blev 7. juni 1944 beordret til at afgive personel til dette formål.

Afdelingen blev organiseret i to selvkørende batterier (hver med 14 stk. JgPz IV) og et trukket batteri (12 stk. 7,5 cm panserværnskanoner). Herudover indgik 3 JgPz IV i afdelingsstaben.

I Frankrig improviseres hurtigt et 3. Batteri (trukket) under kommando af Obersturmführer (=premierløjtnant) Thiemann. Da han overtager kommandoen, konstaterer han, at alle 12 panserværnskanoner er til stede, men at det ligger lidt tungere på køretøjssiden - halvdelen af batteriets kanontraktorer var af fransk oprindelse (type ukendt). De 6 øvrige kanontraktorer var tyske pansrede mandskabsvogne (sandsynligvis af SdKfz 251 typen). Hertil kom 4 lastvogne til ammunition, motorcykler med sidevogn til delingsførere, solomotorcykler til motorordonnanser samt en Schwimswagen til kompagnichefen. Thiemann anså det ikke for sandsynligt, at han kan formå divisionens øvrige enheder til at afgive deres bedste køretøjer til ham, så han må klare sig med, hvad han nu har.

Først den 24. august 1944 er panserjagerafdelingen klar til indsættelse og transporteres på jernbane til Belgien. Divisionen, som er under tilbagetrækning mod Arnhem, befinder sig på dette tidspunkt omkring Mons. Obersturmführer Thiemann, som havde ført 3. Batteri under de hårde kampe i Frankrig, får befaling til at søge kontakt med panserjagerafdelingen og føre den frem til divisionen. Han møder afdelingen 2. september 1944, netop som den er ankommet til flyvepladsen i Mons. Han iværksætter udladningen og beordrer straks de to selvkørende batterier i march. Selv følger han efter i en JgPz IV og fører afdelingen frem til divisionen.

Afdelingens egen chef - Hauptsturmführer (=kaptajn) von Allwörden, som var kørt fra Østpreussen til Belgien i personbil - nåede først senere frem til afdelingen.

På marchen angribes 1. Batteri af allierede jagerbombere og der skydes med alle tilrådighed stående våben med flyene. Ingen bomber træffer deres mål, men under den efterfølgende beskydning med maskinkanoner er der større succes. Også 2. Batteri udsættes for luftangreb og man får hurtigt opfattelsen af, at det er fjenden, der er jægeren, i stedet for det modsatte!

Afdelingen indsættes ved Maastricht, hvorunder den mister størstedelen af sine panserjagere. Herefter føres afdelingen til området om Arnhem, hvor den formeres i en alarmerhed ved Wormen, som ligger umiddelbart syd for Apeldoorn. Senere deltager den - forstærket med enheder af Marinen - i kampene om Arnhem. (von Allwörden er jo heller ikke et ukendt navn fra kampene med den engelske 1st Airborne Division.)

Senere deltager panserjagerafdelingen i divisionens kampe i Ardennerne og i Ungarn.

Det var læsningen af blandt andet ovenstående beretninger, der skabte interesse for divisionens panserjagerafdeling og fik mig til at se anvendelsesmulighederne for to JgPz IV.

Kilder

1) *9. SS-Panzerdivision Hohenstaufen* af Herbert Fürbinger, Editions Heimdal, 1984, ISBN 2-902171-17-X.

Øvrige kilder

Nogle af de bøger, som jeg har brugt som inspiration er:

2) *Encyclopedia of German Tanks of World War Two* af Peter Chamberlain og Hilary L. Doyle, Arms and Armour Press, London 1978, ISBN 0-85368-202-X.

3) *Sturmartillerie and Panzerjäger* af Bryan Perret, Osprey-Vanguard 12, London 1979, ISBN 0-85045-332-1

4) *Panzers in Normandy, Then and now* af Eric Lefèvre, After the Battle, Plaistow Press, London 1983, ISBN 0-900913-29-0

Internet kilder

Se: <http://www.achtungpanzer.com/pz10.htm#jagd4> og sammenlign eksempelvis de to udgaver L/48 og L/70. Bemærk forskellen i længden på kanonrøret.

Per Finsted